

Indholdsfortegnelse

side 3

[Leder: Det farlige filmforlig](#)

FAST INDSLAG. Sidste efterår gennemførte politikerne et bredt filmforlig uden den store polemik. Men kigger man nærmere på forliget, vil der vise sig detaljer, som kan blive ganske skæbnesvangre for fremtidens danske film.

side 4

[Han iagttog menneskets dumhed](#)

INTERVIEW: Jan Harlan var gennem to årtier producer på Stanley Kubricks film, og så har han begået den vellykkede dokumentar "A Life in Pictures" om Kubrick. Vi mødte Jan Harlan til en snak om producerrollen og samarbejdet med Stanley Kubrick.

side 5

[Dette år i Karlsbad](#)

FESTIVALRAPPORT. Baltasar Kormákur morbide kriminalfilm *Myrin* modtog Krystalgloben ved den tjekkiske festival, mens nogle af de øvrige højdepunkter var det tyske antidrama *Karger*, det russiske drama *Simple Things* og den australske road komedie *Lucky Miles*. Det er dog siderækkerne, der trækker, mener Henrik Uth Jensen, som også skitserer festivalens historie.

side 6

[Bergmans metode](#)

FEATURE. Efter Ingmar Bergmans død står *Persona* endegyldigt tilbage som et uomgængeligt filmhistorisk mesterværk. Ikke mindst i kraft af den særlige billedæstetiske metode, som Bergman udviklede sammen med sin fotograf Sven Nykvist. Som kunstner var Bergman kompromisløs, men også søgende og måske endda tvivlende. Peder Grøngaard viser hvordan filmen kan udlægges som en beskrivelse af Bergman som en kriseramt filminstruktør, der både tager den moderne kunstnerrolle og selve filmhåndværket op til revision.

side 7

[Tilbage i noir-land](#)

FEATURE. Film noir er tilsyneladende en udtømmelig æstetisk resource. *The Black Dahlia*, *Lonely Hearts* og *Hollywoodland* er alle nye skud på den genre eller stilretning, som bærer mærkatet neo-noir. Til gengæld forvalter de relationen til de oprindelige noirfilm fra 40erne og 50erne på ganske forskellig vis. Søren Rørdam Bastholm kigger nærmere på fænomenet.

side 8

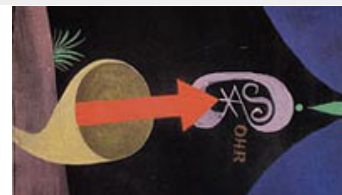
[en film af bornedal](#)

FILMANMELDELSE. Ole Bornedal leverer med *Kærlighed på film* sit bedste værk siden tv-filmen *Masturbator*. En opsang til dansk film om at turde noget andet og mere end realistiske hverdagsdramaer. Anmelder Ove Christensen mener dog, at Bornedals film mangler troværdighed og psykologisk indsigt. Visionerne er i Bornedals tilfælde større end talentet.

Filmlydens vigtige væsen

BOGANMELDELSE. Betydningen af lyd og musik i film og tv har en tendens til at blive underprioriteret af såvel teoretikere som publikum, og det er ofte det visuelle plan, der indtager den dominerende plads i filmperception. Ikke desto mindre spiller lyd og musik en stor rolle i filmoplevelsen og lydsiden kan både være med til at intensivere, forskyde og underspille det visuelle plan. Per Meinertsen har skrevet bogen *Lydens rolle. Notater om lyd og musik til film*, der giver stof til eftertanke omkring lydens væsen og mange roller i film og tv. Iben Have anmelder.

Edward Yang: Yi Yi

DVD-ANMELDELSE. Da Yang døde 29. juni i år af tyktarmskræft, kun 60 år gammel, fik han ingen nekrologer i dansk dagspresse, skønt hans tre timer lange *Yi Yi* (2000) er én af det nye århundredes betydeligste film. Christian Braad Thomsen anmelder DVD-udgaven af *Yi Yi*, som *Sight and Sound's* kritikere havde på listen over de sidste 25 års bedste film.

16:9 in English: Given Circumstances: The East Asian Cinema of Akira Kurosawa, Part 2

FEATURE. In [issue no. 22](#) Bert Cardullo discussed the career and working methods of Akira Kurosawa and rebutted claims about Kurosawa being a particularly "Western" director. In the present article Cardullo develops his argument in a closer analysis of *The Seven Sumarai*.

Et billedes anatomi: Overblikkets afmagt

FAST INDSLAG. Vi sidder trygt og godt foran skærmen her i vesten. I andre dele af verden er udsigten som bekendt en anden. Selv et enkelt billede kan udtrykke den fremmede og triste virkelighed. Og give os et blik for, at de dæmoniserede selvmordsterrorister i Mellemøsten måske ikke er så forskellige fra os selv. Dorte Schmidt Granild har set på et still fra Vestbredden.

Præterea censeo: Uden titel

FAST INDSLAG. Hvorfor har de nye film af Lars von Trier, Ole Bornedal og Thomas Vinterberg de titler, som de har? Vores udsendte cellulid-sporhund, Bamses Uvenner, har muligvis fat i en ende, men hvor lang er den egentlig? Bedøm selv.

 [Udskriv denne artikel](#)

 [Gem/åben denne artikel som PDF](#)

 [Gem/åben hele nummeret som PDF](#)